

1918-11-17

AFSENDER

Anders Pedersen, Augusta
Pedersen

MODTAGER

Agnete Skovgaard, Joakim
Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Brørup, Lille Veum

Arkivplacering:
Mappe 86 nr. 11

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

kan Rachel lidt at hun siger. Ved
det er ikke at uden frem. Folkene
morgendromme er borte og de
er inde. Men i den vil det vise
sig af hvad slags morgendromme
der er. Na - men det er jo
det ikke til at dømt om alt det,
der er jo ingen ende på alle de
begrænsede der sættes i ro i os alle sammen.
Men i disse tider, jeg synes det er
et stort og så velsignet godt at vi
får lov at opleve dem, og jeg
det er næsten det bedste af det hele
får lov at leve dem med i
det hvide hjerte, for her er vi dog
først rigtig ved os selv. - ja, det synes
da Anders og jeg. Jeg ser i mellem
den til Moses og gæder om han snart
vil flyttes til Ridding. Jeg synes nu
det skal vente til det bliver rigtig
sommer derude. Hvad mon til Peter?
Og ser jeg så med dig og Agnete -
er der del flere drage afsted med
ham. Na, jeg synes vi må bare
med derud!
19 nov. Vi tænkte på søndagen i
går og ønsker til Lykke. Imorgen
fulgte jeg 65 og jeg synes det er utrolig
på den måde er jeg af nok, men alligevel
kan jeg slet ikke blive klog og forstandig
som det har været. Og alt det der
nu går for sig, det kaller jeg hvid
er oplevede som før, ja det var vel
ikke så meget med i. Et som jeg i
den sidste 3 år har foretaget i min
63-64 år. De tænke for mig om det
den nat der der tænkes med om den
hvide fred. Jeg indtil kun havde kendt
men nu ager alt det store der lidt
efter lidt at være frim. Prædigeren der
hjemme var jo ikke en verdens for sig
hvide, den har jo endelig et andet
folk, det var ikke bare i søgen og søgen
vi levede med det, nej det var en
nær og så virkelig alt sammen er
det på det rene soldaterstrømpe og jule
skæppe og hvide. Nu er alt det der
hjemmes og levede. Og så ender med
i Sønderjylland, alt det jeg får lov at
leve med dem. Hele den store skare af
kender og kender som jeg så i den
den at lange, og uendelige og så mange
kamp for vort modstand (modstand)
der er langt langt mere end bare spræng
- alt dette for mange led og for mange
og jeg synes det er så, ja uendeligt
at vi nu har lidt skal have lov
at gå derud, og det er en